Atskatoties uz SIA "Rudzāts" 10 darbības gadiem

✍ *Iluta Gadzāne,*
Līvānu novada domes
Sabiedrisko attiecību un
ārējo sakaru daļas praktikante

SIA "Rudzāts" savu darbību uzsāka 2008. gada 8. aprīlī, kad divi jauni cilvēki Ramiss Aļijevs un Edgars Pīgoznis nolēma apvienot spēkus un kopīgi uzsākt uzņēmējdarbību lauksaimniecībā. Ramiss bija atgriezies no ASV un savas iegūtās zināšanas vēlējās izmantot savās mājās – Latvijā. Tajā pat laikā Edgars vēlējās apsaimniekot sev piederošu zemes gabalu Rudzātu pagastā, kuru tikko bija iegādājies. Tā viss sākās, un šī gada aprīlī uzņēmums jau nosvinēja desmit gadu jubileju.

Saimniecības pirmajā gadā tika iesēti 30 hektāri graudaugu, bet tagad saimniecība ir izaugusi jau līdz aptuveni 1300 hektārus lielai zemes platībai. Paralēli graudkopībai saimniecībā ir attīstījusies arī lopkopība. Ramiss Aļijevs atzīst, ka saimniecības izveides brīdī par lauksaimniecību bija maza izpratne, jo vecākiem bija piemājas saimniecība vien ar divām slaucamām govīm. Neskatoties uz to, ir izdevies attīstīt lielu un mūsdienīgu saimniecību.

Viennozīmīgi svarīga lieta, ar ko saimniecība var droši lepoties savu 10 gadu pastāvēšanas laikā, ir liellopu ganāmpulks. SIA "Rudzāts" pieder viens no labākajiem Limuzīnas šķirnes gaļas liellopu ganāmpulkiem Latvijā. Saimniecības audzētajiem liellopu ganāmpulka teļiem ir ļoti liels pieprasījums liellopu izsoļu namā. Pašlaik liellopu skaits ganāmpulkā pārsniedzis 300. Lai uzturētu un saglabātu kvalitatīvu ganāmpulku, ir nepieciešams ieguldīt lielu darbu lopu ģenētikā. Vaislas buļļi nāk no Skandinālijas.

SIA "Rudzāts" lepojas arī ar savu saliedēto un draudzīgo darbinieku komandu. Ramiss Aļijevs uzsver, ka darbinieki ļoti apzinīgi izturas pret saviem pienākumiem, nav vienaldzīgi pret saimniecības sekmīgu darbību, kā arī nebaidās izteikt savus ierosinājumus. Lielākais resurss ir darbinieki, tāpēc SIA "Rudzāts" iegulda savos darbiniekos, lai veicinātu viņu profesionālo izaugsmi.

Ne vienmēr saimnieciskajā darbībā viss ir bijis viegli un labi. Nekādi nevar iztikt arī bez dažādiem sarežģījumiem un problēmām, kuras ir jāatrisina un kurām jātiek pāri, lai varētu augt un attīstīties, un no tām mācītos. Viena no lielākajām grūtībām SIA "Rudzāts", kā jau lielai daļai Latvijas lauksaimnieku, ir bijuši laikapstākļi, kuri pēdējo gadu laikā nav lutinājuši. Pārāk slapjš rudens, kad nav iespējams nokult graudus un savākt pietiekami barības ganāmpulkam. Arī pārāk sauss vai auksts laiks nelabvēlīgi ietekmē ražu un tās kvalitāti.

Uzsākot lauksaimniecisko darbību bijuši sarežģījumi arī ar valsts iestādēm, to izvirzītajiem noteikumiem un prasībām. Laika gaitā šīs problēmas esot krietni samazinājušās, un sadarbība ar dažādām valsts iestādēm esot uzlabojusies. Esot jūtama daudz lielāka atsaucība un pozitīvāka attieksme pret lauksaimniekiem. Ramiss norāda, ka tagad tās droši varot saukt par partneru attiecībām.

Pašreiz saimniecība neplāno uzsākt kaut ko jaunu, bet gan uzlabot un attīstīt esošo. Ramiss Aļijevs ir ļoti daudz konsultējies ar lauksaimniecības speciālistiem un ir nonācis pie atziņas, ka vairāk ne vienmēr ir labāk. Tāpēc lielāka uzmanība tiek pievērsta kvalitātes celšanai, nevis kvantitātei.

Uzņēmums cenšas sekot līdzi tehnoloģiju progresam un modernizēt savu darbu. Saimniecībā tiek izmantota tehnoloģija, kura paziņo par govs dzemdību sākšanos. Tas nepieciešams, lai nepieciešamības gadījumā būtu iespējams savlaicīgi gotiņai palīdzēt. Visiem traktoriem ir uzstādīta GPS sekošanas sistēma, kura palīdz sekot līdzi traktoru kustībai un izplānot to loģistiku. Viens traktors aprīkots ar automātiskās stūrēšanas sistēmu, kas palielina darba ātrumu un precizitāti. Jaunu tehnoloģiju ieviešana ir neatņemama attīstības sastāvdaļa.

Ramiss Aļijevs uzskata: "Mums zemniekiem ir vairāk jāsadarbojas. Ir jāsaprot, ka mēs savā starpā neesam konkurenti, bet gan kaimiņi. Konkurenti mums ir no citām valstīm, kur subsīdiju apjoms ir pavisam cits un klimatiskie apstākļi daudz labāki. Tāpēc vajadzētu pārvarēt savu lepnumu un sadarboties. Nesen biju ekskursijā uz Vāciju, tur zemnieki kopīgi veda skābbarību no lauka uz saimniecību. Pie kaimiņa katrs atbrauc ar savu traktoru un piekabi un dienas laikā saved skābbarību. Nākošajā dienā visi zemnieki bija jau pie cita kaimiņa. Tās ir tradīcijas, kuras viņiem jau notiek gadu gadiem. Mūsu senči arī tā darīja – gāja viens pie otra un palīdzēja sienu vākt, labību kult. Diemžēl mēs šīs tradīcijas esam zaudējuši ar vēsturiskām pārmaiņām mūsu valstī. Latvijas simtgade ir labs laiks, lai uzsāktu jaunas tradīcijas, kas būtu vērstas uz sadarbību."

